

Joan Sala Fainé

LES DETENCIONS I EL TRASLLAT A LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL. "NO VAIG PODER AGUANTAR"

- El primer Déu vos guard al travessar les portes de la Guàrdia Civil ja va ser amb un cop de puny als morros, això *lo* primer. *Lo* segon recordo al Pep Fuentes allà al jardí, estacat també en un banc, [nu] de cintura en amunt que es veia ja tocat. I ja va començar l'interrogatori, interrogatori, presó, un altre cop interrogatori, això fins a tres dies. Jo recordo sobretot la imatge del Pep Fuentes. L'altra gent no em recordo d'haver-la vist, no sé si en vaig veure o no.

L'experiència va ser molt forta, molt. La tortura va ser molt forta. Jo vaig ser una de les persones que, directament, ja no em van preguntar si era del Comitè, ho van donar per suposat. Realment els interrogatoris en aquella altura que estava la meva detenció, era a aviam si podien ampliar i confirmar noms.

La situació-com han dit els companys i companyes,- [era la dels] policies dolents i el bo, que intentava afeblir-te amb la teva defensa. I, en tot cas, -i no en sap gens de greu dir-ho-, la cosa que més m'ha costat pair d'aquesta situació, molt més que el mal que em van fer, va ser saber que podia delatar, i acabar fent-ho. Em va costar molt de pair, això. Assumir que jo sóc una persona molt concreta, tinc la meva debilitat i hi va haver un punt que no vaig poder aguantar i vaig... El que era molt conscient que podia passar, vaig donar un graó més.

Això potser és l'experiència més forta que tinc aquí en el sentit profund, personal. Em va costar molts anys, no ho podia ni comentar. Jo no m'ho podia explicitar. Avui dia ho faig amb normalitat. Hagués desitjat ser molt més valent, no ho vaig ser tan com hagués volgut.

Amb mi ho tenien molt concret, què feia i a on estava.

El Pep Fuentes ja estava a dintre.

- *Com el vas veure?*

- El vaig veure emmanillat en un banc al pati del *cuartel*, de cintura en amunt despullat i la cara la feia d'afectat. Es veia clarament que havia estat torturat.